Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Mit Postilla litteralis von Nicolaus de Lyra, Expositiones prologorum von Guilelmus Brito, Additiones ad Postillam Nicolai de Lyra von Paulus Burgensis und Replicae contra Burgensem von Matthias Doering

Doering, Matthias

[Lyon], nach 7. Mai 1485, um 1488

Item alius prologus

urn:nbn:de:bsz:31-304045

Visual Library

tiones facte p grecos ⁊ romanos nõ ita ꝓpe erãt ſꝫ ſatis lõge In eodẽ ca. vbi dr̃ in poſtilla. Ex hoc patet qḋ ſupra dictum eſt.

Addicio.

X b qḋ dr̃ h. Ne dominẽtur eis natões nõ habet q̄ io/ hel ꝓphetauit de vaſtatõibus futuris p quatuor regna ſupradicta. nam ex vaſtatione ter re erucã ⁊ bru/ cum ſeq̄batur fa mes intantum q̄ vini ſtradinici co/ gebãtur exire ad alias regiones ad victũ queren dum ſicut legit̃ de elimelech ⁊ noe/ mi cũ filijs ſpoꝝ ſcilicet naalon ⁊ chelion. Ruth. i. ⁊ ſic dñabãtur ei/ is nationes ⁊ et dicebãt in pplis vbi eſt deus eoꝝ.

Replica.

Il ſecundo capi. iohelis vbi dicit̃. Cani/ terũbã ⁊c. qḋ ex ponit poſtillator de lamẽto ꝓ va ſtatione terre fiẽ da per quatuor regna monarchica. Sed burgeñ. eodem modo exponẽs de chaldeis: de grecis aũt ⁊ romanis nõ vult admit/ tere ꝓpter id qḋ dr̃ ꝓpe eẽ tp̄s: q: vt dicit tp̄s illaꝝ vaſtationũ nõ põt dici ꝓpe q: multũ diſtans. Sed ſi Burgeñ. attendiſſet alios paſſus ſacre ſcripture: ita vilẽ ⁊ tẽratiuã ñ facerꝫ obiectõꝫ Dicit eñ eſa. Prope eſt vt veniat tp̄s: ⁊ dies eius nõ elõgabũ/ tur de tp̄e qui plus diſtabat a tp̄e eſa. q̄ vaſtatio romanorũ ⁊ grecoꝝ a tp̄e iohelis. Sicut igitur plus diſtans dr̃ ꝓpe ſic ⁊ illud qḋ ꝓpinquius eſt In capitulo. iij. vbi dicitur in poſtilla. Et poſuerũt pueꝝ in ꝓſtibulo.

Addicio.

Hi nos hẽmus. Puerũ in ꝓſtibulo. in heb. hr̃. Poſuerũt puerũ in meretricẽ. In eodẽ vbi dicitur in poſtilla. Et idumea in deſertũ ꝑditionis.

Addicio.

Eriſtas duas gẽtes põt intelligi generaliter oẽs ꝑtõres eccleſiã perturbãtes: qui ĩ duo genera diuidũt̃. Quidã .n. eã ꝑſequũtur eccleſiã eã violẽter opprimẽdo: q̄ per egyptũ in telligũtur qui filios iſrael oppreſſerũt violẽter. Alij vero ꝑtur/ bant eccleſiã per falſas ſcripturaꝝ interptatões: ⁊ tales p idu/ meã intelliguntur. idumea eñ accipit̃ ſepe in ſcriptura ꝓ ſynago ga q̄ falſas interptatões fingit in ſacra ſcriptura ad ꝑuertẽda myſteria xp̄i. put. s. Eſa. xxxiiij. ca. in additionibus.

In eo. ca. vbi dr̃ in poſtil. Et mũdabo ſanguinem eorum.

Addicio.

Uper illud v̄bũ. Et mũdabo ſanguinẽ eoꝝ quẽ nõ mũdauerã. Glo. Mũdat dñs ſanguinem pec catoꝝ in euãgelio quẽ pri⁹ in lege non mũdauerat.

Incipit expoſitio primi ꝓlogi in amos prophetam.

Ozias rex ⁊c. Iſti ꝓphete tres ꝓlogi ꝑmittũtur: quoꝝ iſte prim⁹ eſt in quo hiero. ꝓcedit hoc mõ. Primo .n. põit quoddã incidẽs p qḋ accedit ad p̄cipale cũ di cit. Ozias rex ⁊c. Principalit̃ aũt tria intẽdit tangere primo tp̄s diuulgationis hui⁹ ꝓphetie cũ cã efficiente: ibi. Ante hũc itaqꝫ terremotũ. ſecũdo materiã: ibi. In eas gẽtes q̄ lectõe ⁊ tertio quorũdã cõtẽtoꝝ in p̄cipali ope põit expoſitionem. ibi. Et q: idẽ ꝓpheta. Dicit itaqꝫ. a Ozias rex. de quo hr̃ .ij. paralyp. xxvi. b Cũ dei reli. ſoli. emularet̃ .i. amaret vel imitaretur. v̄ſus. Emulor inflatur amat inuidet ac imitat̃. In opuſculo de vocabulis biblie inuenies exempla de iſtis ſignifi cationib⁹. De iſto dr̃ in .ij. paraly. xxvi. Fecit qḋ rectũ erat ĩ cõ/ ſpectu dñi iuxta oĩa que fecerat amaſias p̄r eius. c Nimio religionis amore ꝓuocatus. cõtrariũ legit̃ .ij. paraly. xxvi. vbi dr̃. Cũ roborat⁹ eſſet elatũ eſt cor eius in interitũ ſuũ: ⁊ neglexit dñm deũ ſuũ ingreſſuſqꝫ tẽplũ dñi adolere voluit incẽſum ſuper altare thimiamatꝫ. ſolutio: in hoc q̄ intẽdebat ꝓmouere diuinũ cultũ nõ neglexit dñm ſꝫ dilexit. ꝓpter hoc aũt dr̃ dñm neglexiſſe q̄ ꝑceptũ nõ ſuauit. vñ dr̃ h.

Incipit ꝓlogus in amos prophetam.

Ozias[a] rex cuꝫ[b] d. i reli/ gionẽ ſolicite emula/ retur nimio[c] religiõis amore ꝓuocat⁹ ↄtra[d] ꝑceptuꝫ legis moyſi arrepto thu/ ribulo: vt in hyſtoria libri ſcḋi pa/ ralypomenon[e] oſtẽdit̃: ſacerdota/ le[f] officiũ ꝑſumere conat⁹ ẽ. Ob[g] eam reꝫ terremotũ templo dei ex/ ortum ↄſtat: cuius[h] etiã[i] zacharias ꝓpheta meminit. Ante hunc ita/ qꝫ terremotũ amos ꝓpheta tem/ poribus ꝑdicti regis: ⁊ tp̄ibus hie roboaꝫ[k] filij ioas regis iſrl̃ in[l] eas gẽ tes que lectione ↄprehẽſe ſunt irã dei ob eas cãs: quas[m] memorauit affuturã denũciat. Et[n] q: idez pro pheta in[o] ſequẽtibus ait[p]. Sup tri bus impietatibus ⁊ ſuper quatuor nõ cõuertã eum: tercio peccatorũ indulgẽciaꝫ deũ dare poſſe ſignifi/ cat quẽ[q] q̄rto[r] eadẽ pctã admittẽti b⁹: nec priaꝫ nec id ulgẽtiã daturꝫ annunciat. Nam[s] per ignis ſimili tudinem quem in predictas gen/ tes immittendũ ꝑdixit[t]: grauẽ atqꝫ irreuocabilẽ dei irã ad euerſioneꝫ earũdem[u] ciuitatũ proceſſuraꝫ vo luit demonſtrare.

Item alius prologus.

a Amos[a] propheta[b] paſtor ⁊ ruſticus[c] rubor[d] mora diſtri

d Cõtra ꝑceptũ legis moyſi ⁊c. Nu. xviij. b. Tu ⁊ filij tui cuſtodite ſacerdotiũ veſtrũ. ⁊ oĩa que ad cultũ altaris ꝑ/ tinẽt ⁊ intra velũ ſũt ꝑ ſacerdotes admĩſtrabũ tur: ſi q̄s externus acceſ ſerit occidet̃. Itẽ Nu. i. a. Inuenies ſimile.

e Paralypomenon. xxvi.

f Sacerdotale officiũ ꝑſumere conat⁹ eſt. vñ azarias ſacerdos ⁊ alij ſacerdotes dñi dicebãt ei .ij. paraly. xxvi. Nõ ẽ tui officij ozia vt adole as incenſum dño: ſꝫ ſa/ cerdotũ dñi. hoc eſt fili/ orũ aaron: qui cõſecra/ ti ſunt ad huiuſcemodi miniſterium.

g Ob eã rem terremo/ tũ ⁊c. vnde hiero. ſuper primũ amos. Ozias q̄ ⁊ azarias qui indebitũ ſacerdotiuꝫ ſibi vendicans percuſſus eſt lepra in fronte ⁊ terremotus factus eſt magn⁹ per totã hierlꝫ. h Cuius terremot⁹. i Etiã zacharias ꝓpheta meminit. xiiij. ca. vbi dr̃. Fugietis ſicẽ fugiſtis a fa/ cie terremot⁹ in dieb⁹ ozie regis iuda. Glo. Qui vſurpãs ſacerdotiuꝫ lepra ꝑcuſſus eſt. ad cui⁹ ĩpietatẽ tota terra mota ẽ. k Hieroboã filij ioas ad drñam hieroboã filij nabath. de quo .iij. reg. xij. ⁊ deinceps ſiſtr. ij. paly. x. ⁊ deinceps in multis locis: dr̃ hieroboã aũt filio ioas le gitur .iiij. reg. xiiij. g. l In eas gen. que lecti. cõp. ſunt .i. p̄io ⁊ ſe/ cũdo legitur ibi de gazã ⁊ de tyro: de edom: de filijs ãmõ: ⁊ de pluri/ bus alijs. m Quas memorauit. ſ. ibidẽ cũ dicit. Sup trib⁹ ſcele ribus. ⁊c. n Et q: idẽ ꝓpheta .i. q: dñs p ꝓphetã dicit ibi q̄ nõ parcet ſup ſceleribus eoꝝ ſignat q̄ ꝑcere potuit. o In ſequẽti. ſ. poſt tp̄s tactuꝫ in quo ꝓphetauit: qḋ tãgitur in titulo: ⁊ poſt cõmina tionẽ dñi tactã in principio exordij. ibi. Dñs de ſyon rugiet ⁊c.

p Ait ⁊c. tertio q: p̄io tãgit̃ tp̄s: ſcḋo cõminatio. tertio ſubiũgit̃. Su per tribus ſcelerib⁹ ⁊c. vl̃ Tertio .i. ter peccatũ cõmittẽtib⁹ ſiue iteran/ tib⁹ ſignat ſe poſſe indulgere: ſed nõ q̄rto qḋ intelligi debꝫ q̄tũ ad ſen ſum myſticũ. ſ. ſm quẽ q̄rto dr̃ iterare q̄ cõſuetudinarie finaliter iterat Peccatoꝝ indulgẽtiã deũ dare poſſe ſignat. q Quẽ. ſ. deum.

r Quarto eadẽ peccata admittentib⁹ .i. cõmittentib⁹ ⁊c. Hic poſtq̄ dixerat q̄ illos nõ cõuerteret. ſubdit deſtructionẽ illoꝝ futurã p ignes ſicut pꝫ in ſingulis ptibus. vnde ſubiũgit̃ hic. s Nã p ignis ſili/ tudinẽ. ⁊ dicit. Ignis ſilitudinẽ: nõ ignẽ: q: quaſi in nihilũ erãt poſt/ ea redacti ꝑſecutõe illis immiſſa a dño ꝓpter peccata eoꝝ. t Pre dixit ibidẽ. ſ. p̄io ⁊ ſcḋo. v Earũdẽ. ſ. quas prius noĩauit. ſ. ga/ zam tyrum ⁊c. Explicit qualiſcũqꝫ expoſitio iſti⁹ ꝓ logi.

Incipit ſecundi prologi expoſitio.

Amos ꝓpheta ⁊c. Iſte ſecũdus ꝓlogus tres hꝫ partes p̄i cipales. In p̄ia tãgitur cãe operis. In ſecũda ponitur au ctoris cõmẽdatio ſpãlis: ibi. Amos v̄o interptat̃. In ter/ tia ſubdit̃ ꝓphetie cõmẽdatio gñalis: ibi. In v̄itate .n. vox oĩs ꝓphaꝝ ⁊c. In p̄ia cã efficiẽs mĩtiplr̃ deſcribit̃. p̄ q̄tũ ad nomẽ cũ dr̃. Amos. ſcḋo q̄tũ ad officiũ cũ dr̃. Propha. tertio q̄tũ ad cõditõꝫ cũ dr̃. Ruſtic⁹. q̄rto q̄tũ ad opis cõſuetudinẽ cũ dr̃. Ruboꝝ mora di/ ſtringẽs. q̄nto q̄tum ad modũ agendi. cum dicitur. Paucis verbis explicari non poteſt: in quo tangitur cauſa formalis: ſexto quantum ad actum prophetandi ibi. Hic loquitur ad vaccas pingues ⁊c. in q̄ tangitur cã materialis. In ſcḋa pte auctor ſpãlit̃ a q̄tuor cõmẽdat̃. p̄ ex abũdãtia grẽ. ibi. Interptat̃ onuſt⁹. ſcḋo ex officij dignitate: ibi p phauit inter ceteros ⁊c. tertio ex debita ad ꝓphiam diſpõne. ibi. Eſſe q̄ppe ꝓpha nõ poterat ⁊c. q̄rto ex vtilitate ⁊ vniuerſalitate doctrĩe. ibi

Qui etiā tuba ſua ⁊c. Dis viſio litere iſiſtam⁹. a Amos. ecce no men prophete. b Propheta officio. c Ruſticus. conditione
d Rubox̄ mora diſtringēs operis cōſuetudine. iſtud ſumit̄ de amos vij. vbi ſcribitur. Armētari⁹ ego ſum vellicans ſiccomoros. id eſt diſcerpēs frondes ſicomori ⁊ aliax̄ arbox̄ ad paſtū pecox̄. ita dicit glo. in interline. vnde diſtringens vellicans ⁊ diſcerpēs pro eodē accipiuntur. Itē glo. marginal̄ dicit. ibi. Sicomorus idē eſt ꝙ rubus afferēs mora que paſtox̄ famē depellūt ⁊ folia eſuries pecox̄. In opuſculo d̄ vocabulis biblie plenius inuenies de rubo et ſicomoro.
d Paucis v̄bis explicari nō pōt propter verbox̄ profūditatē ⁊ prolixitates ⁊ ne mireris ꝙ dixi prolixitatē qꝛ prolixū oportuit eū eſſe.
e Quis eñ digne. i. ſufficiēter ⁊ cōpetenter.
f Exprimat. i. exprimere poſſit. g Quatuor ſcelera damaſci ⁊c. infra primo.
h Et ſeptimo ⁊ octauo gradu iude. ⁊ iſrael. infra. ij. gradus appellatur hic locus: qꝛ in ſeptimo gradu. i. ſeptio loco inuehitur cōtra iudam. i. cōtra duas trib⁹ relicto deo ydolis dedi tas: ⁊ in octauo gradu. i. in octauo loco cōtra iſrael. i. contra decem tribus: quax̄ ita peccata enumerat. i Hic loqtur. infra. iiij.
k Ad vaccas pingues. hic tāgitur materia. l Ruiturā. īfra. vi. c.
m Domū maiorē. x. tribuū ꝓpter maiorē multitudinē. n Minoremqꝫ. duax̄ tribuū ſeſſionib⁹. i. captiuitate. lxx. annox̄. hiere. xxv. ⁊ xxix. o Ipſe cernit fictorē locuſte. infra. vij. fictorē appellat dñm creatorē ⁊ ſpiratorē locuſte. i. exercitus aſſyriox̄. vnde hiero. in originali. Oſtēdit dñs ſennacherib regē aſſyriox̄ cū infinita multitudie exercitus inſtar locuſte vniuerſa comedētis eſſe vētux̄. de cui⁹ aduētu h̄r. iiij. reg. xviij. ⁊ Eſa. xxxvi. p Et ſtantē dñm. infra. vij. q Super murū litū. hec eſt litera hiero. r Vel adamātinū. hec ē litera. lxx. vide ſupra expoſitionē poſitā in epiſtola ad paulinū. s Et vinciū pomox̄. infra. viij. a. Attrahentē ſupplicia peccatoribus. t Et famē. viij. f. ſupra in epiſtola ad paulinū hec plen⁹ exponitur.
t Nō dixit ver. ſ. īfra. viij. vbi d̄r. Sed audiēdi v̄bux̄ dei p qd̄ innuit illā famē fore audiēdi verbū increatū qd̄ vnicū verbū ē no v̄ba creata que plura ſūt. v Onuſt⁹. onere grane. i. gr̄a ſpūali que ſubleuat ad celū: que on⁹ dicitur qꝛ grauē reddit maturitate mox̄: ⁊ de iſto onere d̄r math. xi. Iugū eñ meū ſuaue eſt ⁊ onus meum leue. x Prophetauit inter ceteros. ſ. iohelē nauꝫ ionā oſee eſaiam. ⁊ cōmēdatur in hoc qd̄ d̄r in alijs ꝓphetaſſe: qd̄ eñ inter plures bonos opponitur ñ pōt habere latēciam mali. y Eſſe qppe nō poterat. ita bene ⁊ ita ſufficiēter. z Niſi paſtor ante fuiſſet: qꝛ in illo officio inſtruct⁹ fuit ſimilitudinib⁹ ⁊ exemplis q̄ ꝓponit prophando: ſicut tāgit̄ in multis glo. ſ. vnde ⁊ hic q̄ nō erat paſtor ſpūalis magnū hūit cōmodū de materiali officio paſtorali. qꝛ p hoc fuit habilior ad officiū ꝓphetandi: multomag̃ paſtores ſpūales ad hoc ſūt vtiles. a Tuba ſua. i. p̄dicatōe ſonora ⁊ apta Iohel. ij. Canite tuba in ſyon glo. Publice p̄dicate pniam. ⁊ bene dicit. Publice ⁊ ad modū tube que cōiter auditur a bonis ⁊ a malis: ⁊ publica p̄dicatō publice delectat bonos: offendit aūt obſtinatos. b Tanq̄ tuba ſpūalis. ad dr̄iam materialium: de quib⁹ d̄r Nu. x. Fac tibi duas tubas argenteas. c Scriptū eſt eſa. xl. Sup mōtē excelſum aſcende ⁊c. Explicit q̄liſcunqꝫ expoſitio iſtius ꝓlogi.

Incipit tercij prologi expoſitio.

Iſte amos propheta ⁊c. In hoc tercio prologo procedit p hunc modū. p̄io eñ ambiguitate remota notificatur ꝓphete pſona cū dicit̄. Hic amos propheta ⁊c. ſecūdo detcriatur prophetatōis tp̄s. ibi. prophauit aūt ⁊c. tercio ponit̄ prophetie materia. ibi. Marie aut ⁊c. quarto exprimitur dine dectois gra qua ad propheciam vocat⁹ eſt. ibi Hūc ablatū. quito ſubiūgit̄ finalis ipſi⁹ pſeuerencia ibi. Quē amaſias ⁊c. ſexto fit mentio de ipſius morte ⁊ ſepultura. ibi. Poſt hec ſeniuis⁹ ⁊c. Itē in p̄ia pte notificatur propha multipliciter: p̄io p pſonalē diſtinctionē. ibi. Non fuit pater eſaie. ſecūdo p ſcripture diſtinctionē: ibi. Nam alijs liteꝛ ille. tercio per nominis interptationem. ibi. Et ille fortis vel robuſt⁹ ⁊c. quarto p ſuā cognationē. ibi. Fuit autē cognatio eius ⁊c. quinto p officij cōſuetudinē. ſ. ſolicitudinem paſtoralem. ibi. Curam gerens pecorum ⁊c. ſexto per cōuictum ſeu cōuerſationē. ibi. Ex hoc numero paſtox̄ ⁊c. ſeptio q̄tum ad interptatiuā. ibi. Impitū⁹ ſmone. octauo q̄tū ad cognitiuā. ibi. Sed plen⁹ ſcia. His viſis litere inſiſtamus.
b Pater eſaie. de quo Eſaie. i. Viſio eſaie filij Amos.
c Quāq̄ ⁊ ille. ſ. pater Eſaie. c Propheta extiterit. ſ. dicit xxxvij. a. d Nā ⁊ alijs literis ille. i. amos pater eſaie. vnde dicit hiero. in originali. Ille ſcribitur per primā ⁊ vltimā ſui nominis literā aleph ⁊ ſade: ⁊ interptatur fortis atqꝫ robuſtus: ſ̄ iſte per ayn ⁊ ſamech: ⁊ interptatur pplꝰ auulſus. medie litere men ⁊ vau: vtrinqꝫ cōuenientes ſunt. e A cultu dei. iiij. reg. xij. f Et a regno dauid. iiij. xvij. g Diſtat a bethlee ad meridianā plagā: ſicut dicit hiero. h In quib⁹ capis. Nihil oīno. frugū gignitur humo exiſtēte arida atqꝫ harenoſa iſta litera ſatis plana eſt. ſed qꝛ cōior litera eſt. humi harede atqꝫ harenoſe ꝑplius expoſitōi inſiſtēdū ē. pōt aūt expōni dupliciter. pōt eñ dici ꝙ iſti genitiui cōſtruūtur cū hoc qd̄ dico campis ex vi demōſtratōis eſſentie ſic. h In qui. cam.
i Humi aride ⁊ harenoſe. i. humū aridā ⁊ harenoſam hūtib⁹. i. qui hñt humū aridā ⁊ harenoſam. k Nihil oīno frugis gignitur. ſicut dicit̄ magne virtutis vir. i. hñs magnā virtutem egregie pulcritudinis mulier. i. hñs egregiam pulcritudinē: ⁊ extreme turpitudinis aīal. i. hñs extremā turpitudinē. multa talia exēpla ponit p̄ſcianus in minori volumie circa principiū ſcdi libri. Aliter exponit̄ litera iſta: vt hoc qd̄ dico humi ponatur aduerbialiter. Dicit p̄ſcianus in. xv. maioris voluminis. Sciēdum ꝙ propria ciuitatū noīa ſi prime vel ſcd̄e ſint declinatōis genitiuo caſu pro aduerbio in loco accipiūtur: vt rome ſum: tarenti ſum. accuſatiuo vero ad locū cuiuſcūqꝫ declinationis: vt romam eo vel tarentū vel carthaginē vel athenas. ablatiuo de loco vel per locū: vt roma exeo: tarento tranſeo. ſi ſint tercie ablatiuo tā in loco ꝙ de loco vel p locū. vt carthagine ſum: carthagine venio: carthagine trāſeo. Idē etiā ſemper in pluralib⁹ inuenitur: vt athenis ſum: athenis venio: athenis trāſeo. Et paucis interpoſitis ſubdit. Inueniunt̄ ⁊ q̄dā appellatiua ſupradictā regu

gēs paucis verbis explicari non pōt. Quis enim digne exprimat terna ⁊ quatuor ſcelera damaſci gaze tyri idumee filiox̄ āmon ⁊ moab ⁊ ſeptimo octauoqꝫ gradu iude ⁊ iſrael. Hic loquit̄ ad vaccas pingues: q̄ ſunt i mōte ſamarie: ⁊ ruiturā domū maiorē minorēqꝫ teſtatur. Ipſe cernit fictorē locuſte ⁊ ſtantē dñm ſup murū litū vel adamātinū ⁊ vncinum pomox̄ attrahentē ſupplicia peccatoribus ⁊ famē in terra: nō famē panis: nec ſitim aque: ſed audiēdi verbū dñi: non dixit verba ſed verbū. Amos vero interpretatur onuſtus. Hic amos ſpūali gratia plenus ꝓphetauit inter ceteros ꝓphetas. Nō enim ſolus ipſe erat ꝓphetes: ſed etiam alij. Eſſe quippe non poterat ꝓphetes: niſi paſtor ante fuiſſet. Qui etiam tuba ſua clāgit p ſingulos dies erudiens ⁊ docēs in eccleſia. In veritate. n. vox omnium ꝓphetarū: tanq̄ tuba ſpūalis eſt p̄dicans in eccleſia ſm ꝙ ſcriptum eſt. Aſcende in montē excelſum: tu qui euāgelizas ſyon: exalta vocem tuā: qui p̄dicas ihrlm.

Item alius prologus.

b Iſte amos ꝓpheta ⁊ paſtor non fuit pater eſaie ꝓphete: q̄ꝫq̄ ⁊ ille propheta extiterit. Nā alijs litteris ille: alijs iſte apud hebreos ſcribit̄ que differētia litterarū apud latinos non habet̄: ⁊ ille fortis vel robuſt⁹ hic vir auulſus interpretatur qui loqtur cōtra decē tribus: que p ydolatriā a cultu dei et a regno dauid erāt auulſe. Fuit aūt cognatio ei⁹ ex oppido thecue: qd̄ ſex miliarib⁹ diſtat a beth